

החברותא

בס"ד ערב יום הכיפורים תשפ"ה

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס' 745

פנינים יקרים מפרשת השבוע ועניני דיומא

ותשובה ותפלה וצדקה מעבירין את רוע הגזרה (מוסף לימים הנוראים) עיקר התשובה לקבל על עצמו מכאן והלאה להחזיק במצות הצדקה כמה שאפשר שהוא העיקר ויסוד הגדול לקבלת התשובה שיהיה לו סיוע משמים לכבוש את יצרו ולגמור תשובתו ע"י הצדקה. (צדקת אברהם)

פרום לרעב לחמך (ישעיה נז) עבודת יום הכפורים לסגל את נפש האדם שיראה את זולתו לחיות את מכאוביו ולהקל את סבלו, עבודתו בבחינת סור מרע ועשה טוב. (מרבח חיים)

יום הקדוש: גדול יום ה' ונורא מאד ומי יכילנה (ויאל ב, יא) אחת בשנה הוא לכפר, קדושתה קדושת קודש קדשים טהרת שמי השמים לטהר מוכנה ומזומנת היא מאז ומקדם לכפרה ולמחילת עוונות, וכן כתב הרמב"ם (פ"א מה"ת ה"ב) ועיצומו של יום הכפורים מכפר לשבים, וראה באור החיים הק' כי יום כפורים הוא וגו' פירוש הוא מאז ומקדם לכפרת ולמחילת עוונות. (מרבח חיים)

סרנו ממצותיך הטובים ולא שוה לנו (מתפילות יום הכפורים) סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים היינו שמרינו את פיך לבלי שמוע אליך, וגם לא שוה לנו לחברת וישוב המדינה כי מחמת עבירות שבין אדם לחבירו יהרס הקיום האנושי ויופסד ישוב העולם, על כן אתה צדיק על כל הבא עלינו בין הבא עלינו בעולם הבא, ועונש עוה"ז על מה שעשינו לאחרנו רעה... וד"ל. (צדקת אברהם)

כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו (ויקרא טז) הגם ששערי תשובה לא ננעלו מעולם ובכל עת ובכל שעה יוכל כל אחד באשר הוא שם לשוב אל ה' וירחמנו וירבה לסלוח ומקבלו בידים פשוטות כמו אב המחכה לשיבת בנו בכליון עינים, ותמיד בכל יום ובכל עת, יש עתים מסוימים במיוחד לקבלת שבים, ואם שערי תשובה לא ננעלו מהראוי להעלות על מחשבותינו ושכלינו להתבונן גם בחסד הגדול שעשה עמנו השי"ת שהנחילנו דרך תשובה, וכשדרך תשובה הורית כמה טוב וחסד שזורה בה. (מתוך האוה"ק)

שאינ אנו עזי פנים וקשי עורף לומר לפניך וכו' צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל אנחנו ואבותינו חטאנו (וידי יום כפור) בכל הכלל העולה שהקב"ה ברוב רחמיו וחסדיו הגדול עם עמו ישראל בתת להם תורה הקדושה להיות רפואה תבלין נגד היצר אשר בלעדה היינו מוכרחים להמרות פי המלך ה' מחמת היצר המתגבר לולי התורה הקדושה אשר היא תבלין לאויב הפנימי. (צדקת אברהם)

יש שלשה סוגי ערב המסוגלים לתשובה והם ערב ראש חדש ערב שבת כל ערב לפני שהולכים לישון, המתבונן מוסיף עוד שלשה סוגי ערב המסוגלים לתשובה והם ערב כל שעה, ערב כל דקה וערב כל הרף עין שהאדם באיתערותא דליבא כל ימנע את עצמו מן התשובה, כי אפשר וזו היא השעה שעליה אמרו חז"ל יפה שעה אחת תשובה ומעשים טובים בעוה"ז מכל חיי עוה"ב, ואולי עליהם נאמרו בנבואת ישעיהו דרשו ה' בהמצאו. (הס"ק מרוז"ן)

אהבי ה' ישראל עם קדוש משמחים ושמחים עם עצם השבת וקדושתה מ"מ גם מתוך שמחה של מצוה אפשר להמלא הרהורי תשובה וכסופין קדישין לשוב אל השי"ת באמת ובתמים דייקא תשובה הבאה מתוך שמחה. (עיין מהרש"א-בכורות)

בענין י"ג מדות רש"י בפרשת כי תשא אומר שהקב"ה מלמד את ישראל להיות מעוטף וקורא י"ג מדות, אמנם איתא בקדושת לוי שבכל איש מישראל יש חלק אלקות וכשהוא קורא ומתפלל אז החלק האלקי קורא אל ה' וזהו ויקרא ה' ה', ובאמת תמיד עיקר התפלה רק אם ה' מתפלל, ורק מי שמקושר עם האלקות. (דרך המלך)

אגרות קודש ממורנו ורבנו זיע"א

[תנ"ך/ס א'י'ז']

ביחד מתוך שמחה בלב. תקותי שהתקשרות הזו תמשך עד שיבוא המשיח.

אם לא קשה לך תואיל נא לתת לצדקה מידי יום 13 פני, ובערב שבת 26 פני, וכן להגיד כל יום שני מזמורי תהילים - כה ו-קב, זה יביא תועלת מרובה, וככה תהיו קשורים אתנו יחד. ואני תקוה שנזכה אתכם ביחד לראות את אורות שבעת ימי בראשית בבחינה של שלימות המשלח.

אני מקוה שמכתבי זה ימצא אתכם בבריאות, ומה שעברתם עד עכשיו היה נסיון, כדי להביא אתכם לשלימות של התכלית שלשמה באתם לעולם.

אדם החי עם שלימות האמת אינו זקוק לקשר פיזי, פנים אל פנים, הקשר הרוחני הוא חזק הרבה יותר, ואני מקוה שהקשר הזה לא יפסק אף פעם.

לכבוד... מוצש"ק אמור ל"א למטמוני"ם תשל"ב

כמדומני שכבר עניתי לכם על מכתבכם הקודם, אולם יתכן מאד שהמכתב אבד, על כל פנים אודה לכם מאד אם לא תכעסו עלי, בן-אדם הוא לא יותר מאשר בן-אדם, אם הוא אכן אדם.

כמובן שכואב מאד כאשר בן-אדם מכניס את עצמו לכאב בזמן שהיה אפשר להקטין את הכאבים ובמקומם להכניס אחדות. אבל לפעמים יש אנשים שיכולים להיות יחד בידידות באמצעות הנפש. שזה היסוד של תכלית הבריאה, שאדם יבוא לכאן בגוף ובנפש, ושיפסקו השנאה והמחלוקת, וע"י זה אנו ניגאל מכל הגלויות.

אני רוצה לקוות שיהיה לכם נחת בבית, ותזכו לחתן את הילדים בעושר אתה עם זוגתך תחי

[תנ"ך/ס א'י'ז']

הגלגולים מאז שקיבלנו את הצווי "מכל עץ הגן וכו'" (בראשית ב, טז) - שזה גרם בלבול בכל הדורות. עד שנגיע לשלימות ולאורות שבעת ימי בראשית הגנוזים לצדיקים לעתיד לבוא.

והכוונה, שכאשר הוא מקבל את היסורים באהבה, ואינו בועט בהם, על ידי זה הוא משיג את שלימותו ואת האורות.

אני מקוה שהי' יתברך יזכה אותך ללא יסורים קשים.

אני מאחל לכם מזל טוב לבבי לחתונה של בנכם... שיחי' עב"ג. שיהיה לכם מהם הרבה

לכבוד... ו' אלול תשל"ב

הנך כותב שעברת זמנים קשים, כואב לי לקרוא שעברת כאבים ונאלצתם לעבור בדיקות רפואיות, ברוך ה' שלא מצאו דבר, אבל אני מתאר לעצמי את הכאב העמוק שלך מהניתוח של זוגתך.

אכן, כל אדם חייב לעבור כאבים, כי אלו הם רחמי שמים כדי שהאדם יוכל לחזור ולהגיע לשלימות שלו, ולתקן את מה שקלקל בכל

הרבה נחת פרנסה בשפע רפואות וישועות בכל
הענינים.
בברכת כתיבה וחתימה טובה...

נחת יהודי ובצניעות. ושיהיה להם מסירות נפש
בשביל תורה. ואתם תהיו בריאים בכל רמ"ח
אבריהם ושס"ה גידיהם יחד עם כל הילדים, עם

[תפלה א' ע"י]

המלכת עול מלכות שמים עליו שהמידה הרעה
שלו לא תצא מן הכח אל הפועל, כדי שלא יהיה
מנותק מן הקדושה. רק תמיד לחפש איך למצוא
ואיך להכניס את גילוי האלוקות ופרסום שמו
בכל המדרגות ובכל המידות, באמצעות הטבע
שלו. ובעת עשיית מעשים טובים לראות
להעלות את הכל להשי"ת.

כל זאת, בכדי שגוף האדם - שהוא יציר כפיו של
הקב"ה - יהיה ראוי והגון להשראת השכינה, מה
שזה עיקר התכלית של הבריאה. ואין תענוג
יותר גדול ואין תקוה למעלה מזה מאשר
המדריגה של דביקות, שכל אחד יכול וצריך
להגיע אליה כפי המדרגה שלו. וכשהוא הולך
מתוך אמת, מולכים אותו מחיל אל חיל, והוא
נהיה מצוין בכל העולמות, והכל כדאי לו.

לכבוד... ט' מרחשון תשל"ו

אני תקוה שמכתבי ימצא אתכם בקו הבריאות
והשלום עם רוב נחת בכל הענינים בגשמיות
ורוחניות, אמן.

אני רוצה לקוות שהנך שומר על הקשר עם
החברים, בכדי להבין מה דורשים מן האדם עם
עצם בריאתו, שיהיה משמש את קונו באמצעות
המדות שלו, כל אחד עם המידה שלו כפי
התכונות שעמם יצא מרחם אמו לאויר העולם.
ולחכיר ממנו עצמו דרך המהות שלו את הקיום
של העולם, את האמונה, באמצעות העבודה
של החיפוש במהות שלו, ולהיות גלוי לחלוטין
ללא כיסויים לפני הבורא ברוך הוא. ולחיות
תמיד עם הפחד מעצמו, דהיינו לדאוג ע"י

והשענו תחת עץ וכו' ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב (בראשית יח). כל אחד מהאבות הקדושים
זאת היתה מגמת עבודתם להעלות המלכות שמים אל המוחין עלאין שהם חב"ד, ועל ידי ישיבת
הסוכה והאכילה שאוכלים בסוכה הצדיק מעלה המלכות שמים אל המוחין עלאין שחכמה ובינה הם תרין
רעין דלא מתעררין וכו'.

לפרש חבור סוף התורה בתחילתה ישראל בראשית איך כל אחד יתחיל ללמוד התורה והוא על דרך אם
אין יראה אין חכמה (אבות ג) והנה ישראל אותיות ירא של לשון שלם כמו ירושלים היינו כשיהיה לו
יראה שלם דהיינו יראה פנימית אזי הוא נעשה כלי לבחינת חכמה ויכנס בו בחינת בראשית היינו חכמה
שהיא כל התורה כולה והמשכיל בין.

למען ידעו דורותיהם (ויקרא כג, מג) ע"י מצות סוכה נמשך לאדם דעת לידע איך לעבדו יתברך שמו כמש"כ
(דברי הימים א, כח) דע את אלקי אביך ועבדהו, שהדורות בעצמם בכל שנה ושנה יוצאים ממצרים -
ממצר ים.

(זרע קודש)

המשך פציצים יקרים

בנעילה מבקשים בלשון חתום במקום כתוב, הענין שהצורה אינו דבר שהאדם נוגע בו כי כל אדם יש לו אברים שונים, וכמשמכיתים בהם צורתם נקלטת אל קרבנו כדוגמת טביעת עין יותר טוב מסימן היינו הצורה הנקלטת אל קרבנו, ואם נשאל מהו עצם הצורה א"א לנו לענות מפני שאינו עצם לעצמו שנראהו ונמששו, וכן לגבי התגלות הנפש, לנפש יש אותיות רוחניות שאין האדם רואהו, לכן הגוף שכל חיותו מנפשו גם הבשר נצטרף בצירופים השונים והוא תלוי בנפש הרואה, והם עוברים אל נפשו בצרופי אותיות הנפש לטוב ולמוטב.

איתא במדרש על ולקחתם ביום הראשון וכו' (ויקרא כג) ראשון לחשבון עוונות. האדם אינו אדון לעצמו ואין מחשבותיו בידו, הוא רוצה לחשב את חשבון הזה ובאה לו מחשבה אחרת של שטות וכדומה, אבל בר"ה ויוכ"פ שהאיש שב ותיקן את עצמו ונעשה ראשון לעצמו אז ראשון לחשבון עוונות. הוא מתחיל לחשב שכר עבירה למה מפני שהוא ראשון מחדש ואדון לעצמו.

ג' רגלים ככל לבבך ככל נפשך ובכל מאודך (דברים ה) בפסח נגאלו מיצה"ר ושבעות הרגשה בנפש, נפשי יצאה בדברו, ובסוכות מאודך צא מדירת קבע כמ"ש ז"ל שלא לסמוך על ממונו ובנינו רק לבטוח בהשי"ת. וכן תיבת ענני הכבוד הוא תיבה יתירה כענין העשירות שחויץ לגוף.

תורה צוה לנו משה מורשה וכו' (דברים לג, ד) למה נקרא שמה תורה? שמורה דרך לדורות איך יתנהג האדם כל ימי חייו ואין לך דבר אחד אפילו אות אחת שיצא לדבר אחר זולת לעבודת השי"ת כי לזה ניתנה וזה הדרך ילכו בה.

האומר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בניו לא ידע... יורו משפטיך ליעקב (לו, ט) מכאן רמז למאמר המשנה באבות הוי גולה למקום תורה כי רק באופן שנוטש את ביתו לבלתי ראות את אביו ואמו עד שניתן לומר עליו ואת אחיו לא הכיר ואת בניו לא ידע יכול הלומד לעלות ולשגשג עד שיצא להוראה בבחינת יורו משפטיך ליעקב.

שמח זבולון בצאתך ויששכר באהלך (לג, יח) החפץ חיים זצ"ל בדברו על גודל החיוב של החזקת תורה אמר: יששכר הוא הסמל והדרגמא לתלמיד חכם אשר המה שכלו לסבול עול תורה, והנה מצינו שכל הורתו ולידתו היתה רק בשכר ששכרה לאה את יעקב בדודאי בנה, ואשר לכן קראה שמו יששכר הרי לנו שכדי לזכות לתורה צריך להזיל ממון עבור תורה.

ויעל משה מערבות מואב אל הר נבו (לד, א) פרש"י כמה מעלות היו ופסען משה בפסיעה אחת ע"כ עם כל תשוקתו של משה להשאר בחיים ולעבוד את ה' עד שהסכים אף להיות כתלמיד לפני יהושע, הנה ברגע שנצטווה עלה... ומות שם, כך שמיתתו תלויה בעליתו לא רק שלא השהה עצמו מלעלות עוד מסר עצמו לקיום רצון ה' ופסה כמה מעלות בפסיעה אחת.

ויקבור אותו בני בארץ מואב מול בית פעור (לד, י) דרש ר' שמלאי תורה תחילתו גמ"ח וסופו גמ"ח תחלתה גמ"ח דכתיב ויעש אלקים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם, סופה גמ"ח דכתיב ויקבור אותו בגי' (לד, י) בפשטות מבארים מאמר זה כי מתוך שרמזה תורה על מדת החסד גם בתחילתה וגם בסופה נמצאו למדין שהיא מתיחסת לה חשיבות מרובה, אכן הגאון רבי ירוחם ממיר העלה שאם תחילתה גמ"ח וסופה גמ"ח, הרי ראה שגמילות חסד הוא הברית התיכון של כל התורה כולה אף שאין אנו יודעים פרמיהם. (רבי ירוחם ליבוביץ) **ומשה** בן מאה ועשרים שנה במותו לא כהתה עינו ולא נס לחה (לד, י) הכתוב הפליג לתאר ההפסד הגדול במיתתו של משה רבינו כי גם בהיותו בן מאה ועשרים בכ"ז לא כהתה עינו ולא נס לחה ואין לדעת מה תהיה הסגולה לעתיד אלא שכך רצונו של מקום.

יו"ל ע"י מערכת החברותא רח' עדני 3 ירושלים 91050

פ.ס: 02 - 5829688 02 - 5325477

ניתן לקבל במייל: av5829688@gmail.com ת.ד. 5080 ירושלים

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

